

DAR DUCHA A DARY DUCHA

POZNÁMKY A ŠPLECHY ZO STRETKA

Charizma môže byť daná aj hriešnikovi...

Úplne nádherný príklad uvádza spoluzakladateľ Komunity blahoslavenstiev, Philippe Madre:

„Svätý Duch má dostatočnú moc na to, aby takúto charizmu vzbudil i v človeku, ktorému inak možno vyčítať všeličo; a to už uráža naše mravné (či skôr moralistické) cítenie. Nezabudnem na istú štyridsiatničku, s ktorou som sa neskôr spriatelil. Žila neviazané a roztopašné. Raz, cestujúc po istej hospodársky zaostalej krajine, navštívila jedno zdravotnícke stredisko a dojala ju bieda, s ktorou sa stretla. Ona, ktorej viera sa veľkosťou nevyrovnala ani horčičnému semienku, sa vtedy rozpomenula na ono dobre známe vkladanie rúk ako spôsob modlenia za chorých, čoho bola sama raz svedkom. A hoci tomu neverila „skúsila šťastie“, pristúpila k ochrnutým a vložila na nich ruky, bez nijakého zvláštneho presvedčenia, pri každom vzývala Ježišovo meno. O hodinu po dvore zdravotníckeho strediska poskakovalo a prechádzalo sa viac než desať pacientov, celých šťastných, že ich uzdravil Kristus. Človek by sa nazdal, že sa vrátil o dvetisíc rokov do minulosti, do čias, keď ku chorým, ktorých mu priviedli, aby ich uzdravil, prichádzal Kristus (pozri Mk 1,32-34). Ibaže... táto žena ani v najmenšom nepripomínala Krista. Prečo podľahla tomuto klamú? Alebo sa azda chcela „hrať na svätú“? Ako často som počul, že podobne zareagoval ne jeden ohovárač... Jednako niet pochýb o tom, že táto žena sa na nič nehrala, a ani nechcela vzbudzovať pozornosť. Napokon, táto skúsenosť ju ; ohromila práve tak ako tamých ochrnutých, čo sa z Kristovej milosti znovu postavili na vlastné nohy. Stalo sa iba to, že táto žena - pri tejto príležitosti - prijala charizmu uzdravovať a táto charizma sa u nej viac neprejavila. Neskôr vstúpila do modlitebnej skupiny, kde sa jej naskytila príležitosť modliť sa za chorých, no bez zjavného výsledku. Bola to nevšedná charizma, ktorú nadobudla len na niekoľko minút a svedectvo, ktoré tu o nej vydávam, nesmie viesť k výstrednostiam, akých sa dopúšťajú tí, čo si navrávajú, že majú moc uzdravovať a nerozvážne prikazujú ochrnutým, aby vstali. Išlo však o pravú charizmu, ktorej hodnoverný, hoci prekvapujúci prejav vyjadril istý súčasný teológ týmito slovami: „Boh pristihnutý pri preukazovaní moci“. A aké ovocie priniesla takáto „Božia výstrednosť“? Obrátila sa žena, väčšina „uzdravených“, ako aj tí, ktorých ich svedectvo oslovilo.“ (v knihe Túžte po charizmách)

Ako si lepšie predstaviť rozdiel medzi Darom Ducha a darmi Ducha?

Predstavme si Ducha Svätého ako bohatého miliónára, žijúceho v honosnom a bohatom sídle. A Jeho dary ako sponzorské príspevky.

V SZ ešte nebola vybudovaná cesta od Nebo k nám, ľuďom, na zem. Preto nemohol osobne prísť, posielal len sponzorské dary a príspevky. To sú oné *dary Ducha*, ktoré vidíme na prorokoch, sudcoch, nazirejcoch i niektorých kráľoch.

Ježiš Kristus svojou smrťou a zmŕtvychvstaním vybudoval cestu medzi Nebom a Zemou.

Odvtedy tak Duch Svätý môže nielen posielat' na zem svoje dary, ale aj sám osobne prísť k nám. A keď Ho prijmem, tak nielen s nami žiť ako Priateľ s priateľom, ale po tej istej ceste nás vovádzať do svojho honosného sídla, ktorým je Nebo. A toto je ten Dar Ducha, ktorého „nebolo“ na zemi, kým Ježiš nebol oslávený (a nevybudoval cestu medzi Nebom a zemou) a ktorý „prišiel“ ako Tešiteľ až vtedy, keď Ježiš odišiel do Neba a zavŕšil tak stavbu tejto „cesty“ – ktorou je, mimochodom, On sám osobne...